

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő:	15:00 Szent László fiúkör
	17:00 Bibliaóra
Szerda:	18:30 Felnőtt katekézis
	19:45 Jegyeskurzus
Péntek:	14:30 Szent Teréz lánykör
	18:00 gimnazista-egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

1. Jövő vasárnap (május 26.) lesznek az európai parlamenti választások. Ne feledkezzünk el állampolgári jogainkról!
2. Szintén jövő vasárnap az egyház a tömegtájékoztatás világnapjára hívja fel a figyelmünket.

(Folytatás a 3. oldalról) Minden tanítás már többszörösen elhangzott, ismert tanítás volt. Mondhatnánk úgy, hogy bár nem is egészen a lelkek mélyéig hatolva, de a kereszténység jelen van a birodalom területén. Persze, hogy ilyen körülmények között nem a rendkívüli jeleknek, hanem az egyház belső életének van tápláló és megerősítő hatása. Ezért vannak a szentségek, melyek által működik az egyház, amelyek persze nem ekkor keletkeznek, hiszen az első pillanattól kezdve ott vannak. Kifelé pedig, ahogy viszik tovább, ott vannak továbbra is rendkívüli jelek, sőt, nyugodtan mondhatjuk, hogy ma is vannak, amelyek ott igazolják Jézus Krisztust, ahol még nem nagyon ismerték eddig. Az ősegyházban tehát azért van sokkal több csoda és rendkívüli jel, nemcsak a tizenkét apostol vagy Pál által, hanem aki hisz, és aki általa a Szentlélek jelet akar adni, hogy növekedjen Isten egyháza, és mindenki megérthesse, befogadhassa, hogy itt nem emberi műről, hanem Isten üdvözítő tervének megvalósulásáról van szó.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2019. május 19. XII. évf. 20. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA

Mitől növekszik Jézus egyháza?

„Másnap Barnabással együtt útra kelt Derbébe. Ebben a városban is hirdették az evangéliumot, sok tanítványt szereztek, majd visszafordultak Lisztrába, Ikóniumba és Antióchiába.

Erőt öntöttek a tanítványok lelkébe, bátorították őket, hogy tartsanak ki a hitben, mert „sok szorongatás közepette kell bejutnunk az Isten országába.”

Az egyházak élére (kézrátétellel) előjárókat rendeltek, és imádkozva, böjtölve az Úr oltalmába ajánlották őket, akiben hittek.

...Mihelyt megérkeztek, összehívták az egyházat, elbeszélték, mi mindent tett az Isten általuk, s hogy a pogányok előtt is kitárta a hit kapuját.”

(ApCsel 14,21-24,28)

Pál és Barnabás Jézus küldetésében és a Szentlélek erejében nagy lelkesen indul a missziós útra Kis-Ázsiába, ahol megtapasztalják azt, hogy már nem a zsidók, hanem zömmel a pogányok azok, akik befogadják Isten örömhírét és a megváltás ajándékát, amelyet Krisztusban és Krisztus által nyernek el. A zsidók visszautasítják őket, hiszen minden közösségben, ahova megérkeznek, előbb a zsidóknak hirdetik, de azok szembeszállnak velük.

Ekkor fordulnak a pogányokhoz, és ők viszont nagy örömmel csatlakoznak és hallgatják Isten örömhírét, és tömegesen megtérnek.

Ez a kibontakozás nem egyszerűen, kizárólagosan Pál és Barnabás lelkes munkájának a következménye. Ha ilyen egyszerű lenne, hogy valahova elmegyünk, meghirdetjük Krisztust és akkor ott mindenki megtér, akkor már az egész világ rég keresztény lenne. Pál és Barnabás egymás közti kapcsolata, ahogyan maguk között tartják Krisztust, ez teszi hatékonnyá igehirdetésüket. Pál mindig egy kis közösséggel megy, és az egymással való kapcsolatuk az, ami tanúságot tesz arról a Krisztusról, akiről ők beszélnek. A kölcsönös szeretetben megélt Krisztus és a meghirdetett Krisztus egységben jelenik meg a hallgatóság előtt, a hallás és a tapasztalat útján. Ennek az együttes hatása a növekedés a Szentlélek által, mert hisz' itt nem emberi értékekről van szó, hanem kegyelmi ajándékokról. De ahhoz, hogy az Isten ajándéka lehessen, ahhoz ennek a hitnek az alapjait, vagyis a meghirdetett feltámadt Krisztust valamilyen szinten meg is kell tapasztalni. Ez az, amit aztán a Szentlélek használni tud és ezért olyan hatékony Pál missziós tevékenysége – ami persze nem csak az övé, hiszen mindig ott vannak a segítőtársak. Ez az, ami az egyháznak ezt a rohamos és csodálatos kiteljesedését mutatja.

Egy alkalom volt, amikor Pál apostol egyedül indult el, segítőtársak nélkül, és így csak a szó által való hirdetés az, amit próbált megtenni. Nagyon jól előkészült Athénban a beszédére, és mégis, szinte teljesen hatástalan. Hiányzik a tapasztalati valóság: a kölcsönös szeretetben nem tudott köztük lenni Jézus, a Szentlélek csak a szavak által meghirdetett Jézust tudta aktivizálni, de ez kevés ahhoz, hogy ezek a bölcselkedő athéni polgárok befogadják a feltámadt Krisztust. Inkább kinevetik Pált és elutasítják.

Mi mindannyian ugyanerre a küldetésre indulunk és haladunk Jézus meghirdetésében, hiszen körülöttünk is rengeteg hitetlen ember van. Ez a kettősség az, ami az apostolkodást hatékonnyá teszi: ha a kölcsönös szeretetben tanúságot teszünk Krisztusról, és szavainkkal meghirdetjük Azt, aki megváltott és meghívott bennünket az örök életre.

Péter atya

Rendkívüli jelek az ősegyházban

Jézus a mennybemenetelkor Márk leírása szerint küldi az apostolokat a tanúságtételre, az örömhír meghirdetésére, de egy tanúságos dolgot fűz hozzá. Azt mondja, hogy akik hisznek, azokat ezek a jelek fogják kísérni: a nevemben ördögöt űznek, új nyelveken beszélnek, kígyókat vehetnek a kezükbe és ha mérget isznak, nem árt nekik, ha pedig betegre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak. Vagyis Jézus nem csak küldi őket, hogy hirdessétek az örömhírt és a kölcsönös szeretet által is tegyetek rólam tanúságot, hanem azt is mondja, hogy veletek vagyok és olyan jelekkel foglak kísérni benneteket, amelyek az isteni küldetésedet igazolja. Ahogy Jézus a saját küldetését a tetteivel, csodáival igazolta, úgy az apostoloknak is megadja ezt. „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket”, és ehhez a küldetéshez odateszi a csodák, rendkívüli jelek tanúságtevő, megerősítő és igazoló tényezőit. Ezek elgondolkoztatják azokat, akik látják, és hitelesítik is számukra Isten örömhírét, a tanítás igaz voltát.

Ezek a csodák az ősegyházban különösen fontosak, mert jelzik azt, hogy a jézusi mű az apostolokban folytatódik. Persze mindenki által történhet csoda, de hogy az induló egyház egy sokkal erősebb tanúságtevő jelet hordozzon, az első évtizedekben sokkal több csoda van. Ez nem zárja ki azt, hogy Isten bármikor tegyen csodát, akár a mi korunkban is, de ha nézzük a Szentírást, azt látjuk benne, hogy sokkal gyakoribb az első időszakban a csoda. Mi ennek az oka? Az, hogy az első időszakban ezek a jelek igazolják az isteni küldetését és az apostolok, illetve az egyház krisztusi, isteni jelenlétét. A későbbi időszakban, amikor már stabilizálódik az egyház, és egy olyan működése van, ami már maga is meghívás, a szóban való hirdetés már kevésbé fontos. Gondoljunk csak arra, hogy a VI-VII. századra a Római Birodalom területe szinte már teljesen keresztény. Itt az új igehirdetésnek már nincs különösebb jelentősége, hiszen már mindenki hallotta, mindenki tudja, hogy kicsoda Krisztus, hogyan szenvedett, hogyan halt meg és támadt fel, és hogyan küldte az apostolait. *(Folytatás túloldalt!)*